

ческа, при която на всѣки войникъ се плаща заплата, като на държавнитѣ служители. Сега държавата харчи за издръжката на войската 1 милиардъ и 110 милиона лева годишно. Ако имаме наборна войска, разходътъ на военното министерство щѣше да бже съ 250 милиона лева по-малко на годината.

По редъ следватъ най-много **разходи за желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ**. Ала отъ тѣхната служба държавата получава приходи не по-малки отъ похарчениитѣ суми. За това въ последно време у тия служби има желание да се отдѣлятъ въ самостоятелни държавни стопанства, които отъ излишъцитѣ си да отдѣлятъ суми за своето подобрение и разширение.

На четвърто мѣсто идватъ **разходите за народната просвѣта**. Тѣ възлизатъ на 892 милиона лева.

*

Голѣмитѣ вънкашни и вътрешни задължения, които войната завеща на България, ставатъ причина, щото държавата да не може да сключва своитѣ бюджети съ излишъци. Напротивъ, тя всѣка година е принудена да прави **извънредни бюджети**, да гласува свръхсмѣтни кредити. А това значи, че тя, ще не ще, ще прави нови заеми, било въ страната, било въ странство, които днесъ се добиватъ на много тежки условия. Такива сж условията на бѣжанския заемъ, не по-леки сж тия на възстановителния заемъ отъ 1928 година. Една малка смѣтка ни дава ясно печалнитѣ резултати отъ тия заеми.

Така: до 31 мартъ 1928 год. отъ бѣжанския заемъ сж биле използвани 245 милиона лева, а до сжщата дата за сжщия заемъ държавата е изразходвала за лихви, погашения, комисиони и др. 252 милиона лева, т. е. дала 7 милиона повече отколкото е получила!

Това ще рече: следъ неизброимитѣ и скжпи човѣшки и материални жертви, които нашата малка страна даде и дава отъ 15 години насамъ, днесъ нейнитѣ държавни финансии сж предъ прага на катастрофа.

